

Çocuk ve Minik Fil

Ebru Mina TOMURCUK

Çocuk ve Minik Fil

Ebru Mina TOMURCUK

Leo, sıcak açık kahverengi tenli ve kısa kıvrıkcık koyu kahverengi saçlı meraklı bir çocuktur. Hardal sarısı bir tişört ve önü cepli mavi kot tulum giyiyordu. Güneşli bir sabah, yeşil kanvas çantasını hazırladı ve evinin arkasındaki uzun otların arasını keşfetmeye çıktı. Özel bir şey, kimsenin daha önce hiç görmediği bir şey bulmayı umuyordu.

Uzun otların arasında Leo parlak beyaz bir ay fincanı grd. Dz bir kayanın zerinde duruyordu, sanki biri onu oraya onun iin bırakmıřtı. Parmak ularında yaklařıp iine baktı. İki parlak kehribar rengi gz ona bakıp kırpıřtı. ay fincanının kendisinden daha byk olmayan minik bir fil, kk hortumunu salladı. Leo řařkınlıkla nefesini tuttu. "Merhaba kğm!"

Minik filin yumuřak gri derisi ve hareket ettikçe sarkan kocaman sarkık kulakları vardı. Minik beyaz diřleri parlıyordu ve hortumunun ucunda küçük pembe bir leke vardı. Boynunda, minik bir meře palamudu tılsımı olan örgülü yeřil ĉim tasmaı vardı. Leo ay fincanını nazike kaldırdı. "Sana Pip diyeceėim," diye fısıldadı. Pip minicik, mutlu bir ses ıkardı.

Pip Leo'nun eline tırmandı ve hortumuyla bahçenin kenarını işaret etti. Sanki "Beni takip et!" diyordu. Leo başını salladı ve çay fincanını dikkatlice taşıdı. Pip onu uzun ayçiçeklerinin yanından ve eğri bir çitin altından geçirdi. Eski, unutulmuş bir seranın önünde durdular. Camları tozluydı ama içeride yeşil bir şey parlıyordu.

Leo gıcırdayan kapıyı iterek açtı. İçerisi sıcaktı ve ıslak toprak kokuyordu. Pip çay fincanından atlayıp öne koştu. Leo peşinden gitti ve şaşkınlıkla nefesini tuttu. Ahşap bir masanın üzerinde minyatür bir orman büyüyordu! Parmağından daha uzun olmayan minik ağaçlar yukarı uzanıyor, küçük eğrelti otları yeşil dantel gibi kıvrılıyordu. Pip minik bir palmiye ağacının yanında gururla duruyordu.

"Burada mı yaşıyorsun, Pip?" diye sordu Leo. Pip başını salladı ve hortumuyla minik palmiye ağacına hafifçe vurdu. Küçük fil, Leo'ya bitkileri bir yüksükle nasıl sulayacağını ve minik yaprakları yumuşak makaslarla nasıl keseceğini gösterdi. Leo'nun ela gözleri parladı. "Bu şimdiye kadarki en güzel sır," dedi. "Birlikte ona bakacağız."

Her gün okuldan sonra Leo yeşil çantasıyla seraya koşuyordu. İçinde bir yüksük su ve bir tutam özel bitki yemi taşıyordu. Pip minik ağaçların yanında bekliyor, sarkık kulaklarını sallıyordu. "İyi öğleden sonralar, Pip!" diye seslendi Leo. Suladılar, kestiler ve her küçük yaprağı kontrol ettiler. Minyatür orman her gün daha yeşil ve daha mutlu büyüyordu.

Bir öğleden sonra gökyüzü grileşti ve rüzgâr uğuldamaya başladı. Eski sera sarsıldı ve titredi. Pip daireler çizerek koştu ve minik bir alarm sesi çıkardı. "Rüzgâr çok güçlü!" diye bağırdı Leo. Camdaki bir çatlaktan bir rüzgâr esintisi girdi. Minik ağaçlar eğildi ve küçük bir eğrelti otu devrildi. Minyatür orman tehlikedeydi!

Leo hızlı hareket etmesi gerektiğini biliyordu. "Pip, ormanı korumamız gerek!" dedi. Pip cesurca başını salladı. Leo çantasından bir rulo bant aldı ve camdaki çatlakları kapattı. Pip minik saksıları barınak için masanın altına itti. Rüzgâr kükredi ama Leo ve Pip birlikte çalıştılar. "Bunu başarabiliriz!" diye bağırdı Leo gürültünün üzerinden.

Pip bir tabureye çıktı ve en küçük ağacı korumak için üzerine minik bir yaprak tuttu. Leo en büyük çatlağa bir karton parçası dayadı. Rüzgâr sertçe itti ama Leo geri itti. "Dayan, Pip!" diye seslendi. Pip'in kehribar gözleri kararlıydı. Birlikte, minyatür ormanı esintilerden korudular.

Leo'nun kolları yorulmaya başladığında rüzgâr yatışmaya başladı. Uğultu bir fısıltıya dönüştü. Leo son çatlağı bantladı ve kartonunu yere koydu. Pip masaya tırmandı ve her bitkiyi kontrol etti. Minik ağaçlar yeniden dimdik durdu ve küçük eğrelti otları açıldı. Leo derin bir nefes verdi. "Başardık, Pip! Ormanımızı kurtardık!"

Pip hortumunu Leo'nun parmağına dolayarak minik bir sarılma yaptı. Leo gülümsedi ve Pip'in sarkık kulağını nazikçe okşadı. "Küçüksün, Pip, ama çok cesursun," dedi. Pip yumuşakça ses çıkardı ve tasmaındaki meşe palamudu tılsımına dokundu. Leo anladı. "Boy önemli değil," dedi. "Önemli olan ne yaptığındır."

O günden sonra Leo ve Pip minyatür ormana birlikte baktılar. Minik ağaçlar güçlendi ve küçük eğretti otları yeşil yıldızlar gibi yayıldı. Diğer çocuklar gizli serayı görmeye geldiler. Leo onlara çay fincanına sığan minik fil Pip'i anlattı. "En küçük arkadaş bile büyük, harika şeyler yapabilir," dedi.

Pip yeşil çim tasmasını gururla takıyordu. Minik bitkiler arasında yürürken meşe palamudu tılsımı şıngırdıyordu. Leo ormanı güvende tutmak için masanın etrafına küçük bir çit yaptı. O ve Pip yan yana çalıştılar, suladılar, kestiler ve büyümeyi izlediler. Arkadaşlıkları serayı dünyanın en mutlu yeri yaptı.

Sıcak bir akşam Leo bir tabureye oturdu, Pip de yanında çay fincanındaydı. Batan güneş camdan içeri süzülüp minik yaprakları parlattı. "İyi bir takımız, Pip," dedi Leo. Pip başını salladı ve hortumunu Leo'nun eline dayadı. Minyatür orman hafifçe sallandı, sanki teşekkür ediyordu.

Ve eęer bir gn Leo'nun evinin arkasındaki eski serayı ziyaret ederseniz, masaya dikkatlice bakın. Kıvrıcık saçlı bir ocuk ve sarkık kulaklı minik bir filin, bir battaniyeden daha byk olmayan bir ormana baktığını grebilirsiniz. Glmseyip el sallayacaklar ve arkadaşlığın en kk şeyleri bile gl kılabilceęini anlayacaksınız.